មាត្រា ៣ .- ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ មានអានុភាពអនុវត្ត ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខានេះតទៅ ។

មាត្រា ៤ .- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងយុត្តិធម៌ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ត្រូវអនុវត្តតាមព្រះរាជក្រឹត្យនេះអោយបានសំរេចជាស្ថាពរ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី០៨ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៩

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម សីហនុ

★★★

II- រាជរដ្ឋាភិបាល

១-អនុក្រឹត្យ

អនុក្រឹត្យលេខ ២៧ អនក្រ.បក

ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក

***

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២១ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងបរិស្ថាន
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២៩៦/៣៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ
- បានការយល់ព្រមពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គ ថ្ងៃទី១២ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៩

សំរេច

ជំពូកទី ១

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .- អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅ កំណត់ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក ដើម្បីទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយការបំពុលទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ សំដៅធានាបានការពារសុខភាពមនុស្ស និងការអភិរក្សជីវៈចំរុះ ។

មាត្រា ២ ._ អនុក្រឹត្យនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះរាល់ប្រភពបំពុល និងរាល់សកម្មភាពទាំងឡាយដែលបង្ក អោយមានការបំពុលទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ ។

មាត្រា ៣ ._ និយមន័យពាក្យបច្ចេកទេសដែលប្រើក្នុងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវបានបកស្រាយដូចតទៅ ៖

ក- " **តំបន់ទឹកសាធារណៈ** " ៖ គឺសំដៅទៅលើតំបន់ទឹកសំរាប់ប្រើប្រាស់ជាសាធារណៈ ដូចជា ៖ ទន្លេ ស្ទឹង ជ្រោះ អូរ ព្រែក បឹង ស្រះ អណ្តូង ត្រពាំង ថ្លុក សមុទ្រ ពាម ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងប្រព័ន្ធប្រឡាយធារាសាស្ត្រ និងផ្លូវទឹកដទៃទៀតដែលសំរាប់ប្រើប្រាស់ជាសាធារណៈ និងទឹកក្រោមដី ។

ខ- " **ប្រភពបំពុល** " គឺសំដៅទៅលើទីតាំងអាគារទាំងឡាយណា រួមទាំងលំនៅស្ថាន និងអាគាររដ្ឋបាលសាធារណៈ ទីបរិវេណ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននិងតំបន់អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្ម ដែលបញ្ចេញ សំណល់រាវ សារធាតុបំពុល ឬសារធាតុដែលបង្កអោយមានគ្រោះថ្នាក់ ដោយផ្ទាល់ក្តី ឬមិនផ្ទាល់ក្តីចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ឬចូលទៅក្នុងបណ្តាញលូសាធារណៈ ។

គ- " **សំណល់រាវ** " ៖ គឺសំដៅទៅលើវត្ថុរាវ ដែលបញ្ចេញពីប្រភពបំពុល ចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ឬចូលទៅក្នុងបណ្តាញលូសាធារណៈ ទោះបានធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម ឬមិនបានធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មក្តី ។

ឃ- " **ទឹកលូ** " ៖ គឺសំដៅទៅលើទឹកកខ្វក់ ដែលបញ្ចេញពីលំនៅស្ថាន និងអាគារសាធារណៈ។

ង- " **សំណល់រឹង** " ៖ គឺសំដៅទៅលើសារធាតុ ឬរបស់រឹង ដែលលែងប្រើប្រាស់ហើយត្រូវបានបញ្ចេញចោលពីប្រភពបំពុល ។

ច- " **សំរាម** " ៖ គឺសំដៅទៅលើសារធាតុ ឬរបស់រឹង ដែលលែងប្រើប្រាស់ ហើយត្រូវបានបញ្ចេញចោលពីលំនៅស្ថាន និងអាគារសាធារណៈ ។

ឆ- " **សារធាតុបំពុល** " ៖ គឺសំដៅទៅលើសារធាតុរឹង រាវ ឬឧស្ម័ន ឬសំណល់គ្រប់ប្រភេទដែលធ្វើអោយមានការប្រែប្រួលនូវធាតុផ្សំ ឬលក្ខណៈរបស់ទឹក ដូចជា ធ្វើអោយប្រែប្រួលនូវលក្ខណៈរូប លក្ខណៈគីមី ឬលក្ខណៈជីវសាស្ត្ររបស់ទឹក នៅពេលបញ្ចេញ ឬចាក់វាចោលចូលទៅក្នុងទឹកដោយចេតនាក្តី ឬអចេតនាក្តី ។

ជ- " **បរិមាណសារធាតុបំពុល** " ៖ គឺសំដៅទៅលើបន្ទុក ឬចំណុះសារធាតុបំពុល រួមទាំងកំដៅដែលមាននៅក្នុងសំណល់រាវ ដែលត្រូវបានបញ្ចេញចោលពីប្រភពបំពុល ចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ឬប្រព័ន្ធលូសាធារណៈ ។

ឈ- " **សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់** " ៖ គឺសំដៅទៅសារធាតុ ដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ទៅដល់សរីរាង្គមានជីវិត ឬធ្វើអោយខូច ឬបាក់បែកវត្ថុសំភារៈ អាគារ ឬបណ្តាលអោយប៉ះពាល់ ឬមហន្តរាយដល់បរិស្ថាន ។ ប្រភេទសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ មានចែងនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធទី ១ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

ជំពូកទី ២
បញ្ញត្តិលើការបញ្ចេញសំណល់ និងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

មាត្រា ៤ ._ កំរិតកំណត់ស្តង់ដារ នៃការបញ្ចេញសំណល់រាវពីប្រភពបំពុលទាំងឡាយ មានចែងនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធទី២ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៥ ._ ក្នុងករណីចាំបាច់ និងតំរូវការទៅតាមតំបន់នីមួយៗ ក្នុងការការពារសុខភាពមនុស្ស និងការអភិរក្សជីវចំរុះ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំកំរិតស្តង់ដារ នៃការបញ្ចេញសំណល់រាវដោយឡែកសំរាប់អនុវត្តលើប្រភពបំពុល ដែលតាំងនៅជុំវិញតំបន់ទឹកសាធារណៈនោះ ។

កំរិតកំណត់ស្តង់ដារ នៃការបញ្ចេញសំណល់រាវដោយឡែក ដូចមានចែងនៅក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី ១ -មាត្រា ៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវកំនត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ៦ ._ ហាមឃាត់ជាដាច់ខាតនូវរាល់ការចាក់ចោល ឬការបង្ហូរចេញសំណល់រាវពីប្រភពបំពុលណាមួយ ដែលមិនអនុវត្តតាមកំរិតកំណត់ស្តង់ដារ នៃការបញ្ចេញសំណល់រាវ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ និង មាត្រា ៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៧ ._ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំកំរិតកំណត់ស្តង់ដារបរិមាណសារធាតុបំពុលនៅក្នុងសំណល់រាវ ដែលអាចអនុញ្ញាតអោយបញ្ចេញពីប្រភពបំពុលនានា ចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈដែលត្រូវការពារ ដើម្បីធានាបាននូវការពារសុខភាពមនុស្ស និងការអភិរក្សជីវះចំរុះ ។

កំរិតកំណត់ស្តង់ដារបរិមាណសាធារធាតិបំពុល ដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី១ មាត្រា ៧ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវកំនត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ៨ ._ ហាមឃាត់ជាដាច់ខាតនូវការចាក់ចោលសំរាម សំណល់រឹង ឬសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ឬប្រព័ន្ធលូសាធារណៈ ។

ហាមឃាត់ជាដាច់ខាតនូវការទុកដាក់ ឬការចាក់ចោលសំរាម សំណល់រឹង ឬសាធារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលនាំអោយមានការបំពុលទឹកតំបន់ទឹកសាធារណៈ ។

មាត្រា ៩ ._ ហាមឃាត់ជាដាច់ខាតនូវការបង្ហូរទឹកលូចេញពីលំនៅស្ថាន ឬពីអាគារសាធារណៈ ចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ដោយពុំឆ្លងកាត់ប្រព័ន្ធលូសាធារណៈ ឬប្រព័ន្ធច្រោះសំអាតនានា ។

ជំពូកទី ៣
ការសុំអនុញ្ញាតបញ្ចេញសំណល់រាវ

មាត្រា ១០ ._ ការបញ្ចេញចោល ឬការដឹកចេញនូវសំណល់រាវពីប្រភពបំពុលទៅកន្លែងដទៃ ក្នុងគោលបំណងណាមួយ ត្រូវសុំការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថានជាមុនសិន និងត្រូវផ្ញើសេចក្តីចំលងនៃពាក្យសុំនោះទៅក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ១១ ._ ប្រភេទនៃប្រភពបំពុល ដែលត្រូវអោយសុំការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន មុននឹងធ្វើការបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវរបស់ខ្លួនទៅកន្លែងដទៃ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១០ នៃអនុក្រឹត្យនេះ មានចែងនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធទី ៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ហើយដែលចែកចេញជាពីរប្រភេទ ដូចតទៅ :

ក- ប្រភពបំពុលប្រភេទថ្នាក់ទី១ ត្រូវអោយមានការសុំអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន ក្នុងករណីដែលបរិមាណសំណល់រាវរបស់ប្រភពបំពុលនោះមានចំនួនច្រើនជាង១០ ម៉ែត្រគូបក្នុងមួយថ្ងៃដោយគុំគិតបញ្ចូលនូវបរិមាណទឹកដែលប្រើប្រាស់សំរាប់ប្រព័ន្ធត្រជាក់ម៉ាស៊ីនចក្រ ។

ខ- ប្រភពបំពុលប្រភេទថ្នាក់ទី ២ ចាំបាច់ត្រូវឲ្យមានការសុំអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ១២ ._ ការសុំអនុញ្ញាតលើការបញ្ចេញចោល ឬការដឹកសំណល់រាវចេញពីប្រភពបំពុលទៅកន្លែងដទៃដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១០ នៃអនុក្រឹត្យនេះ នឹងត្រូវអនុវត្តទៅលើប្រភពបំពុល ទាំងរោងថ្មី និងទាំងរោងកំពុងដំណើរការ លើកលែងតែរោងប្រភពបំពុលថ្មី ដែលរបាយការណ៍វាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានរបស់រោងនោះត្រូវបានអនុម័ត នឹងត្រូវបានរួចផុតពីការត្រូវអោយសុំការអនុញ្ញាតលើការបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវរបស់ខ្លួនទៅកន្លែងដទៃ ។

មាត្រា ១៣ ._ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១១ នៃអនុក្រឹត្យនេះដែលមានបំណងធ្វើការបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវរបស់ខ្លួនទៅកាន់កន្លែងដទៃ ត្រូវដាក់ពាក្យសុំការអនុញ្ញាតមកក្រសួងបរិស្ថាន :

- អោយបានមុន ៩០ ថ្ងៃសំរាប់រោងនៅភ្នំពេញ និង ៦០ ថ្ងៃសំរាប់រោងនៅតាមខេត្តក្រុងនៃការចាប់ផ្តើមដំណើរការ សំរាប់ប្រភពបំពុលដែលជារោងថ្មី ។
- អោយបានក្នុងរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃសំរាប់ប្រភពបំពុលនៅភ្នំពេញ និង ៥០ ថ្ងៃសំរាប់ប្រភពបំពុលនៅតាមខេត្តក្រុង ក្រោយពេលទទួលបានការណែនាំពីក្រសួងបរិស្ថាន សំរាប់ប្រភពបំពុលដែលកំពុងដំណើរការ ។

មាត្រា ១៤ ._ លិខិតអនុញ្ញាតលើការបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវចេញពីប្រភពបំពុលទៅកាន់កន្លែងដទៃនឹងត្រូវបានផ្តល់ជូន ប្រសិនបើបែបបទនៃការសុំអនុញ្ញាតនោះត្រូវបានបំពេញទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេស ដែលកំណត់ដោយក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ១៥ ._ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល ដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថានអោយបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវរបស់ខ្លួនទៅទីដទៃ ហើយមានបំណងចង់ធ្វើការផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធបញ្ចេញសំណល់រាវរបស់ខ្លួន ត្រូវដាក់ពាក្យសុំការអនុញ្ញាតជាថ្មី ទៅក្រសួងបរិស្ថានអោយបានមុន ៣០ ថ្ងៃនៃការចាប់ផ្តើមដំណើរការផ្លាស់ប្តូរ ។

មាត្រា ១៦ ._ បុគ្គលដែលជួល ឬអ្នកកាន់កាប់បន្តប្រភពបំពុលពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដើម ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវដើមដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថានអោយបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវរបស់ខ្លួនទៅ

ទីដទៃ ត្រូវអនុវត្តបន្តអោយបានត្រឹមត្រូវនូវចំណុច ដែលបានកំណត់នៅក្នុងពាក្យសុំការអនុញ្ញាត ដែលម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដើម ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវដើម បានដាក់ជូនទៅក្រសួងបរិស្ថាន ។

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិថ្មី ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវថ្មីនៃប្រភពបំពុល ត្រូវផ្តល់សេចក្តីជូនដំណឹងពីការជួល ឬការកាន់បន្តរបស់ខ្លួនទៅក្រសួងបរិស្ថាន ក្នុងរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃយ៉ាងយូរ ក្រោយពីមានការជួល ឬ កាន់កាប់បន្តនោះ ។

មាត្រា ១៧ ._ លិខិតអនុញ្ញាតលើការបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវចេញពីប្រភពបំពុលទៅកន្លែងដទៃ ដែលបានផ្តល់ជូនទៅអោយម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល នឹងត្រូវបានដកហូតជាបណ្តោះអាសន្ន ឬជាស្ថាពរ បន្ទាប់ពីមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមុនជាមួយក្រសួង ឬស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ប្រសិនបើម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុលនោះប្រព្រឹត្តល្មើសធ្ងន់ធ្ងរនឹងមាត្រាណាមួយនៃមាត្រា ១៤ មាត្រា ១៥ ឬមាត្រា ១៦ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

ជំពូកទី ៥

ការត្រួតពិនិត្យប្រភពបំពុល

មាត្រា ១៨ ._ ការត្រួតពិនិត្យនូវរាល់ការចាក់ចោល ឬការបង្ហូរចេញសំណល់រាវពីប្រភពបំពុល ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ១៩ ._ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវចុះយកគំរូតាងសំណល់រាវ នៅគ្រប់ចំណុចបញ្ចេញរបស់ប្រភពបំពុល ។

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល ត្រូវចូលរួមសហការ និងបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់មន្ត្រីបរិស្ថាន ដែលចុះយកគំរូតាង ដើម្បីបំពេញការងារតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស ។

មាត្រា ២០ ._ ការវិភាគគំរូតាងសំណល់រាវ ដែលយកបានមកពីប្រភពបំពុលក្នុងពេលចុះត្រួតពិនិត្យ ឬធ្វើអធិការកិច្ច ត្រូវធ្វើនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍ក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ២១ ._ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល ត្រូវបង់ថ្លៃវិភាគសំណល់រាវរបស់ខ្លួន តាមបញ្ជីចំនួនទឹកប្រាក់ ដែលបានកំណត់ជាមុនដោយក្រសួងបរិស្ថាន និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

-ចំណូលនេះត្រូវបញ្ចូនទៅក្នុងថវិកាជាតិ ដើម្បីផ្តល់ជូនទៅតែលើមូលនិធិទាយជ្ជទានបរិស្ថាន ។

មាត្រា ២២ ._ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល អាចសុំធ្វើការវិភាគគំរូតាងសំណល់រាវរបស់ខ្លួននៅតាមមន្ទីរពិសោធន៍រដ្ឋ ឬឯកជនដទៃទៀត ដែលមានការទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ ហើយដែលមន្ទីរពិសោធន៍នោះអនុវត្តវិធីសាស្ត្រវិភាគ ដូចដែលបានអនុវត្តនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍ក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ២៣ ._ ចំពោះប្រភពបំពុល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១១ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុលត្រូវ :

ក-ទទួលខុសត្រូវក្នុងការកំណត់យកនូវវិធីសាស្ត្រធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មសំអាត និងបញ្ចេញសំណល់រាវរបស់ខ្លួន ដើម្បីឲ្យឆ្លើយតបទៅនឹងកំរិតកំណត់ស្តង់ដារ នៃការបញ្ចេញសំណល់រាវ ដូចមានចែង

ក្នុងមាត្រា ៤ និងមាត្រា ៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ និងកំរិតកំណត់ស្តង់ដារបរិមាណសារធាតុបំពុល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

ខ-មានសំភារៈនិងមធ្យោបាយគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ការពារ ឬទប់ស្កាត់ការបំពុលតំបន់ទឹកសាធារណៈ នៅពេលដែលមានគ្រោះថ្នាក់ដោយចៃដន្យបង្កឡើងពីប្រភពបំពុលរបស់ខ្លួន ។

គ-ទទួលខុសត្រូវក្នុងការដំឡើងឧបករណ៍ សំរាប់ធ្វើការវាស់នូវចរន្តហូរ កំហាប់ និងបរិមាណសារធាតុបំពុល ដែលមាននៅក្នុងសំណល់រាវរបស់ខ្លួន និងត្រូវរក្សាលទ្ធផលទុកជាឯកសារ ។ លទ្ធផលនៃការវាស់ស្ទង់ ត្រូវធ្វើជារបាយការណ៍មកកាន់ក្រសួងបរិស្ថានរៀងរាល់ ៣ ខែម្តង ។

មាត្រា ២៤ ._ ក្នុងករណីដែលរកឃើញថា ការបញ្ចេញសំណល់រាវពីប្រភពបំពុលណាមួយ ពុំបានឆ្លើយតបទៅនឹងកំរិតកំណត់ស្តង់ដារនៃការបញ្ចេញសំណល់រាវ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ និងមាត្រា ៥ ឬពុំឆ្លើយតបទៅនឹងកំរិតកំណត់ស្តង់ដារបរិមាណសារធាតុបំពុល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវ :

ក-ចេញបញ្ជាជាលាយល័ក្ខអក្សរ តម្រូវឲ្យម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុលនោះ ធ្វើការកែប្រែសកម្មភាពល្មើសជាបន្ទាន់ក្នុងរយៈពេលជាក់លាក់មួយ ប្រសិនបើសកម្មភាពល្មើសនោះមិនទាន់បង្កឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពមនុស្ស ឬប៉ះពាល់ដល់គុណភាពទឹក ។

ខ-ចេញបញ្ជាជាលាយល័ក្ខអក្សរ តម្រូវឲ្យម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល នោះផ្អាកសកម្មភាពរបស់ខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន រហូតដល់បទល្មើសនោះត្រូវបានកែប្រែ ប្រសិនបើសកម្មភាពល្មើសបង្កឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពមនុស្ស ឬប៉ះពាល់ដល់គុណភាពទឹក ។

ជំពូកទី ៥

ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក នៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ

មាត្រា ២៥ ._ កំរិតកំណត់ស្តង់ដារគុណភាពទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ សំរាប់អភិរក្សជីវៈចំរុះនៅក្នុងទឹក មានចែងនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធទី ៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

កំរិតកំណត់ស្តង់ដារគុណភាពទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ សំរាប់ការពារសុខភាពសាធារណៈ មានចែងនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធទី៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ២៦ ._ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យ តាមដានជាប្រចាំ ពីស្ថានភាពនៃការបំពុលទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីមានវិធានការទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយការបំពុលទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ ។

មាត្រា ២៧ ._ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវគ្រប់គ្រងទិន្នន័យលទ្ធផលវិភាគគុណភាពទឹក និងវាយតំលៃពីស្ថានភាពគុណភាពទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២៨ ._ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ពីស្ថានភាពគុណភាពទឹក និងស្ថានភាពនៃការបំពុលទឹកតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២៩ ._ ក្នុងករណីរកឃើញថា តំបន់ទឹកសាធារណៈត្រូវទទួលរងការបំពុល ដែលបង្កអោយមានការគំរាមកំហែងដល់ជីវិតមនុស្ស ឬជីវៈចំរុះ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ និងជាបន្ទាន់ពីបញ្ហាគ្រោះថ្នាក់នេះ និងត្រូវចាត់វិធានការទប់ស្កាត់ការបំពុលទឹក និងស្តារនូវគុណភាពទឹកតំបន់ទឹកសាធារណៈនោះ ។

ជំពូកទី៦

នីតិវិធីនៃការធ្វើអធិការកិច្ច

មាត្រា ៣០ ._ នៅពេលចុះធ្វើអធិការកិច្ចនៅតាមប្រភពបំពុល មន្ត្រីអធិការកិច្ចនៃក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវអនុវត្តន៍តាមនីតិវិធី ដូចមានចែងខាងក្រោម :

ក-បង្ហាញអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ និងលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម របស់ខ្លួននៅពេលចូលក្នុងបរិវេណ ឬទីកន្លែងប្រភពបំពុល ដើម្បីធ្វើអធិការកិច្ច យកគំរូតាងឬ ពិនិត្យកំណត់ត្រា ។

ខ-កំណត់ហេតុ នឹងរបាយការណ៍ដំបូងនៃការត្រួតពិនិត្យ ឬការយកគំរូតាង ត្រូវធ្វើនៅនឹងកន្លែងដែលធ្វើអធិការកិច្ច ដោយត្រូវមានសាក្សីចូលរួមក្នុងករណីចាំបាច់ ។

គ-មន្ត្រីអធិការកិច្ចអាចសាកសួរ និងតំរូវឲ្យម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល ផ្តល់នូវព័ត៌មាន ឬឯកសារនានា ដែលពាក់ព័ន្ធសំរាប់ប្រើប្រាស់ ក្នុងការធ្វើរបាយការណ៍ និងកំណត់ហេតុសំរាប់ប្រើប្រាស់ជាវត្ថុតាង។

ឃ-របាយការណ៍ ឬកំណត់ហេតុត្រូវផ្តល់មួយច្បាប់ដល់ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុលមួយច្បាប់ជូនតំណាងក្រសួងពាក់ព័ន្ធ និងមួយច្បាប់ទៀតត្រូវរក្សាទុកនៅក្រសួងបរិស្ថាន។

មាត្រា ៣១ ._ ក្នុងករណីមានពាក្យបណ្តឹង ឬសេចក្តីរាយការណ៍ថា ប្រភពបំពុលណាមួយបានបង្ហូរបញ្ចេញនូវសំណល់រាវ ដែលមានផ្ទុកសារធាតុពុល បង្កអោយមានគ្រោះថ្នាក់សុខភាពមនុស្សសត្វ ឬទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ឬបង្កអោយមានការបំពុលតំបន់ទឹកសាធារណៈ ក្រសួងបរិស្ថានដោយសហការជាមួយក្រសួងពាក់ព័ន្ធមានសិទ្ធិចូលធ្វើអធិការកិច្ច នៅក្នុងបរិវេណប្រភពបំពុលនោះ និងយកគំរូតាងមកធ្វើការវិភាគ ។

មាត្រា ៣២ ._ ក្នុងករណីមានឧប្បទ្ទវហេតុ ឬគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរណាមួយ នៃការបំពុលទឹកនៅតំបន់ទឹកសាធារណៈ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវចុះធ្វើអធិការកិច្ចជាបន្ទាន់លើបញ្ហាឧប្បទ្ទវហេតុ ឬគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរនោះ និងត្រូវជូនព័ត៌មានទៅបណ្តាស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ។

មាត្រា ៣៣ ._ ក្នុងករណីបទល្មើសជាក់ស្តែងដែលបង្កអោយមានការបំពុលទឹក មន្ត្រីអធិការកិច្ចក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវ :

ក-ធ្វើកំណត់....ហេតុប្រមូលឃាត់ទុកវត្ថុតាងនៃបទល្មើស និងធ្វើការពិន័យអន្តរការណ៍ ប្រសិនបើបទល្មើសនោះមិនទាន់បង្កអោយមានការបំពុលទឹកធ្ងន់ធ្ងរ ឬប៉ះពាល់ទៅដល់សុខភាពមនុស្សសត្វ ឬរុក្ខជាតិ ឬទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ។

ខ-កំណត់....ប្រមូលនិងឃាត់ទុកវត្ថុតាងនៃបទល្មើសនោះ ដើម្បីធ្វើកំណត់ហេតុ និងបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ប្រសិនបើបទល្មើសនោះបានបង្កអោយមានការបំពុលទឹកធ្ងន់ធ្ងរ ឬប៉ះពាល់ ទៅដល់សុខភាពមនុស្ស សត្វឬរុក្ខជាតិ ឬទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ។

ជំពូកទី ៧

ទោសបញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៤ ._ ការរំលោភល្មើសទៅនឹងអនុក្រឹត្យនេះ នឹងត្រូវទទួលពិន័យ និងការផ្តន្ទាទោស ដោយយោងទៅតាមមាត្រា ២០ មាត្រា ២១ មាត្រា ២២ មាត្រា ២៣ និងមាត្រា ២៥ ជំពូកទី ៩ នៃច្បាប់ស្តីពី កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា ៣៥ ._ កំណត់ហេតុចោទប្រកាន់បទល្មើស ចំពោះជនទាំងឡាយណាដែលបានប្រព្រឹត្តខុស ឬពុំអនុវត្តតាមមាត្រាណាមួយនៃអនុក្រឹត្យនេះ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់មន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន ។ ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវអនុវត្តនូវវិធានការច្បាប់ចំពោះបទល្មើសទាំងឡាយនៅក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៣៦ ._ មន្ត្រី ឬភ្នាក់ងារអធិការកិច្ចបរិស្ថានរូបណាដែលមានការធ្វេសប្រហែស ខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ន ឬមិនគោរពបទបញ្ជារបស់ក្រសួង ឬរួមគំនិតនឹងអ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬជួយសំរួលក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសនេះត្រូវទទួលការផ្តន្ទាទោសផ្នែករដ្ឋបាល នឹងត្រូវជាប់បទចោទប្រកាន់ចំពោះមុខតុលាការ ។

ជំពូកទី ៨

អវសានបញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៧ ._ បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយ នឹងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៣៨ ._ រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងនិងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងបរិស្ថាន ហើយត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ។

មាត្រា ៣៩ ._ អនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី០៦ ខែមេសា ឆ្នាំ ១៩៩៩

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា និងត្រា

ហ៊ុន សែន

★★★

តារាងឧបសម្ព័ន្ធ ១

ប្រភេទសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

***

១- សមាសធាតុសរីរាង្គអាឡូសែន និងសារធាតុដែលអាចបង្កើតបានជាសមាសធាតុ សរីរាង្គអាឡូសែនទាំងនោះនៅក្នុងបរិស្ថានទឹក

២- សមាសធាតុសរីរាង្គផូស្វរ

៣- សមាសធាតុសរីរាង្គទីន

៤- សារធាតុដែលបង្កអោយមានជំងឺមហារីក

៥- បារត និងសមាសធាតុរបស់វា

៦- កាត់ម្ញូម និងសមាសធាតុរបស់វា

៧- សមាសធាតុប្រេងអសរីរាង្គដែលមិនបំបែកធាតុ និងពពួកអ៊ីដ្រូកាបួនៃ សមាសធាតុប្រេងឆៅ

៨- សមាសធាតុសំយោគដែលមិនបំបែកធាតុ ដែលអាចអណ្តែតនៅលើផ្ទៃទឹក ឬលិចក្នុងទឹក ហើយដែលអាចជ្រាបចូលទៅក្នុងការប្រើប្រាស់ទឹក

៩- សារធាតុវិទ្យុសកម្ម

១០-លោហៈនិងសមាសធាតុ របស់វាដូចជា ៖

សង្កសី	(Zn)	សេលីនីយ៉ូម	(Se)	សំណប៉ាហាំង	(Sn)	វ៉ាណាដ្យូម	(V)
ទង់ដែង	(Cu)	អាសេនិច	(As)	បារីយ៉ូម	(Ba)	កូបាល់	(Co)
នីកែល	(Ni)	អង់ទីម៉ូនី	(Sb)	បេរីលីយ៉ូម	(Be)	តាល់យ៉ូម	(Tl)
ក្រូម	(Cr)	ម៉ូលីបដែន	(Mo)	បរ	(B)	តេលុយរីយ៉ូម	(Te)
សំណ	(Pb)	ទីតានីយ៉ូម	(Ti)	អ៊ុយរ៉ាញ៉ូម	(U)	ប្រាក់	(Ag)

១១-សមាសធាតុសរីរាង្គពុលមិនបំបែកធាតុស៊ីលីស្យូម

១២-សមាសធាតុអសរីរាង្គផូស្វរ

១៣-សមាសធាតុប្រេងជាអសរីរាង្គបំបែកធាតុ និងពពួកអ៊ីដ្រូកាបួនៃសមាសធាតុប្រេងឆៅ

១៤-សមាសធាតុស៊ីអានីត និងភ្លុយអរ

១៥-សារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលលើអុកស៊ីសែន ដូចជា អាម៉ូញ៉ាក់ នីទ្រីត ។ល។

តារាងឧបសម្ព័ន្ធ ២

កំរិតកំណត់ស្តង់ដារនៃការបញ្ចេញសំណល់រាវ ពីប្រភពបំពុលចូលទៅ ក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ឬទៅក្នុងប្រព័ន្ធបណ្តាញលូ

***

ល.រ	ប៉ារ៉ាម៉ែត្រ	ខ្នាត	បរិមាណសារធាតុបំពុលដែលអាច អនុញ្ញាតិអោយបញ្ចេញ	
			តំបន់ទឹកសាធារណៈ ដែលត្រូវបានការពារ	តំបន់ទឹកសាធារណៈ និងលូ
១	សីតុណ្ហភាព	^0C	< ៤៥	< ៤៥
២	pH		៦-៩	៥-៩
៣	BOD_5	mg/l	< ៣០	< ៨០
៤	COD	mg/l	<៥.០	<១០០
៥	សារធាតុរឹងអណ្តែតក្នុងទឹក	mg/l	<០៦	<១២០
៦	សារធាតុរឹងដែលរលាយក្នុងទឹក	mg/l	<១០០០	<២០០០
៧	ប្រេង ឬខ្លាញ់	mg/l	< ៥.០	< ១៥
៨	សាប៊ូ	mg/l	< ៥.០	< ១៥
៩	ផេណុល	mg/l	< ០,១	<១.២
១០	នីត្រាត	mg/l	< ១០	< ២០
១១	ក្លរក្នុងទំរង់សេរី	mg/l	<១.០	<២.០
១២	ក្លរជាអ៊ីយ៉ុង	mg/l	<៥០០	<៧០០
១៣	ស៊ុលផាត	mg/l	<៣០០	<៥០០
១៤	ស៊ុលហ្វីត	mg/l	<០.២	<១.០
១៥	ផូស្វាត	mg/l	<៣.០	<៦.០
១៦	ស៊ីអានីត (CN^1)	mg/l	<០.២	<១.៥
១៧	បារ្យ៉ូម (Ba)	mg/l	<៤.០	<៧.០
១៨	អាសេនិច (As)	mg/l	<០.១០	<១.០
១៩	សំណប៉ាហាំង (Sn)	mg/l	<២.០	<៨.០
២០	ដែក (Fe)	mg/l	<១.០	<២០
២១	បរ (B)	mg/l	<១.០	<៥.០

២២	ម៉ង់កាណែស (Mn)	mg/l	<១.០	<៥.០
២៣	កាដ់ម៉ូម (Cd)	mg/l	<០.១	<០.៥
២៤	ក្រូម (Cr)$^{+3}$	mg/l	<០.២	<១.០
២៥	ក្រូម (Cr)$^{+6}$	mg/l	<០.០៥	<០.៥
២៦	ទង់ដែង (Cu)	mg/l	<០.២	<១.០
២៧	សំណ (Pb)	mg/l	<០.១	<១.០
២៨	បារត (Hg)	mg/l	<០.០០២	<០.០៥
២៩	នីកែល (Ni)	mg/l	<០.២	<១.០
៣០	សេលេញ៉ូម (Se)	mg/l	<០.០៥	<០.៥
៣១	ប្រាក់ (Ag)	mg/l	<០.១	<០.៥
៣២	ស័ង្កសី (Zn)	mg/l	<១.០	<៣.០
៣៣	ម៉ូលីបដែន (M0)	mg/l	<០.១	<១.០
៣៤	អាម៉ូញាក់ (NH_3)	mg/l	<៥.០	<៧.០
៣៥	អុកស៊ីសែនដែលរលាយក្នុងទឹក	mg/l	<២.០	<១.០
៣៦	ប៉ូលីក្លរ៉ូ ប៊ីផេនីល (PCB)	mg/l	<០.០០៣	<០.០០៣
៣៧	កាល់ស្យូម (Ca)	mg/l	<១៥០	<២០០
៣៨	ម៉ាញ៉េស្យូម (Mg)	mg/l	<១៥០	<២០០
៣៩	កាបូនតេត្រាក្លរ	mg/l	< ៣	< ៣
៤០	អ៊ិចសាក្លរូបង់សែន	mg/l	< ២	< ២
៤១	ដេដេតេ	mg/l	<១,៣	<១,៣
៤២	អង់ទ្រីន	mg/l	<០,០១	<០,០១
៤៣	ឌីអលទ្រីន	mg/l	<០,០១	<០,០១
៤៤	អេនទ្រីន	mg/l	<០,០១	<០,០១
៤៥	អ៊ីសូទ្រីន	mg/l	<០,០១	<០,០១
៤៦	ពែក្លរូអេទីឡែន	mg/l	< ២,៥	< ២,៥
៤៧	អ៊ិចសាក្លរូប៊ុយតាឌីអែន	mg/l	< ៣	< ៣
៤៨	ក្លរូហ្វម	mg/l	< ១	< ១
៤៩	១,២ឌីក្លរូអេទីឡែន	mg/l	<២,៥	<២,៥
៥០	ទ្រីក្លរូអេទីឡែន	mg/l	< ១	< ១

៥១	ទ្រីក្លរូបង់សែន	mg/l	< ២	< ២
៥២	អ៊ុចសាក្លរូស៊ីក្លូអ៊ិចសែន	mg/l	< ២	< ២

កំណត់សំគាល់ : ក្រសួងបរិស្ថាន និងក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ ត្រូវសហការរៀបចំកំរិតកំណត់ស្តង់ដារថ្នាំពុលកសិកម្ម ដែលបញ្ចេញពីប្រភពបំពុល ។

តារាងឧបសម្ព័ន្ធ ៣

ប្រភេទនៃប្រភពបំពុល ដែលតម្រូវអោយមានការសុំអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន មុននឹងបញ្ចេញចោលនូវសំណល់រាវរបស់ខ្លួន ឬដឹកទៅទីដទៃ

ល.រ	ប្រភេទប្រភពបំពុល	កំរិតថ្នាក់ប្រភេទ
១	-ទីតាំងផលិតអាហារ និងសាច់កំប៉ុង	ទី ១
២	-ទីតាំងផលិតបន្លែ និងផ្លែឈើកំប៉ុង	ទី ១
៣	-ទីតាំងកែច្នៃផលនេសាទ	ទី ១
៤	-ទីតាំងក្លាសេ និងបង្អក	ទី ១
៥	-ទីតាំងផលិតម្សៅមី	ទី ១
៦	-ទីតាំងផលិតស្ករស	ទី ១
៧	-ទីតាំងផលិតទឹកស្អាត	ទី ១
៨	-ទីតាំងផលិតស្មូនរបស់ប្រើប្រាស់ពីដី	ទី ១
៩	-ទីតាំងផលិតភេសជ្ជៈ និងស្រាបៀរ	ទី ១
១០	-ទីតាំងផលិតអាល់កុល និងស្រា	ទី ១
១១	-ទីតាំងផលិតចំណីសត្វ	ទី ១
១២	-ទីតាំងផលិតប្រេង និងខ្លាញ់	ទី ១
១៣	-ទីតាំងផលិតដំបែ និងមេស្រា	ទី ១
១៤	-ទីតាំងផលិតនំ និងស្ករគ្រាប់	ទី ១
១៥	-ទីតាំងផលិតជ្ជារី	ទី ១
១៦	-ទីតាំងកាត់ដេរគ្មានក្រឡុកជោក	ទី ១
១៧	-សណ្ឋាគារ	ទី ១
១៨	-ភោជនីយដ្ឋាន	ទី ១
១៩	-ទីតាំងកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វ	ទី ១

២០	-ទីតាំងសត្តឃាត	ទី ១
២១	-ទីតាំងយានដ្ឋាន និងកន្លែងលាងរថយន្ត	ទី ១
២២	-ទីតាំងមជ្ឈមណ្ឌលលក់ដុំ និងទីផ្សារ	ទី ១
២៣	-ទីតាំងមន្ទីរពេទ្យ និងសម្ភព	ទី ១
២៤	-ទីតាំងផលិតរបស់ផ្លាស្ទិក កៅស៊ូកង់	ទី ១
២៥	-ទីតាំងប្រព្រឹត្តកម្មសំអាតសំណល់រាវលំនៅស្ថាន	ទី ១
២៦	-ទីតាំងផលិតជ័រកាវ	ទី ១
២៧	-ទីតាំងបង្កក និងកែច្នៃជ័រក្រៀប	ទី ១
២៨	-ទីតាំងផលិតកែវ ដប	ទី ១
២៩	-ទីតាំងផលិតស៊ីម៉ងត៍	ទី ១
៣០	-ការដ្ឋានយកថ្ម	ទី ១
៣១	-ការដ្ឋានយកគ្រួស	ទី ១
៣២	-ទីតាំងផលិតក្តារបន្ទះ	ទី ១
៣៣	-ទីតាំងផលិត ឬកែច្នៃជីគីមីកសិកម្ម	ទី ១
៣៤	-ទីតាំង លាយបេតុង និងផលិតសំភារៈសំណង់ជាបេតុង	ទី ១
៣៥	-នាវាដឹកសារធាតុរាវ	ទី ២
៣៦	-ទីតាំងផលិតអាសេទីឡែន	ទី ២
៣៧	-ទីតាំងផលិតសំលាប់ស្បែក	ទី ២
៣៨	-ទីតាំងផលិតសាប៊ូ និងផលិតមេសាប៊ូ	ទី ២
៣៩	-ទីតាំងស្ថានីយ៍ និងឃ្លាំងស្តុកប្រេងឥន្ធនៈ	ទី ២
៤០	-ទីតាំងកប់ ឬចាក់ចោលសំណល់រឹង	ទី ២
៤១	-ទីតាំងតំបាញ រំជ្រលក់ពណ៌	ទី ២
៤២	-ទីតាំងកាត់ដេរមានក្រឡុកបោក	ទី ២
៤៣	-ទីតាំងផលិតក្រដាស និងម្សៅក្រដាស	ទី ២
៤៤	-ទីតាំងបោះពុម្ពទស្សនាវដ្តី និងឯកសារផ្សេងៗ	ទី ២
៤៥	-ទីតាំងលាងសំអាតធ្យូងថ្ម និងរ៉ែ	ទី ២
៤៦	-ទីតាំងផលិតថ្មពិល អាគុយ	ទី ២
៤៧	-ទីតាំងផលិតថ្នាំពណ៌អសរីរាង្គ	ទី ២
៤៨	-ទីតាំងផលិត និងតំឡើងគ្រឿងអេឡិចត្រូនិច	ទី ២

៤៩	-ទីតាំងផលិតជ័រក្រាលថ្នល់	ទី ២
៥០	-ទីតាំងផលិតហ្វីលថត និងថ្នាំលាងហ្វីល	ទី ២
៥១	-ទីតាំងផលិតសារធាតុគីមីសរីរាង្គ	ទី ២
៥២	-ទីតាំងផលិតឱសថ	ទី ២
៥៣	-ទីតាំងផលិតសារធាតុសរីរាង្គប្រើសំរាប់លាង	ទី ២
៥៤	-ទីតាំងផលិត និងលាយថ្នាំពុលកសិកម្ម	ទី ២
៥៥	-ទីតាំងផលិត ចំរាញ់ប្រេងកាត	ទី ២
៥៦	-ទីតាំងផលិតដែក និងដែកថែប	ទី ២
៥៧	-ទីតាំងផលិតលោហៈធាតុដែលមិនមែនដែក	ទី ២
៥៨	-ទីតាំងផលិតរបស់របរលោហៈ	ទី ២
៥៩	-ទីតាំងស្រូបយករបស់លោហៈធាតុដែលមិនមែនដែក	ទី ២
៦០	-ទីតាំងដុត ឬកែច្នៃសំណល់រឹង	ទី ២
៦១	-ទីតាំងប្រព្រឹត្តកម្មសំអាតដី	ទី ២
៦២	-ទីតាំងកែច្នៃសំណល់ប្រេង	ទី ២
៦៣	-ទីតាំងប្រព្រឹត្តកម្មសំអាតសំណល់រាវឧស្សាហកម្ម	ទី ២
៦៤	-មន្ទីរពិសោធន៍ និងមជ្ឈមណ្ឌលស្រាវជ្រាវ	ទី ២
៦៥	-រោងចក្រអគ្គីសនី	ទី ២
៦៦	-ទីតាំងកែច្នៃឈើ	ទី ២
៦៧	-ការដ្ឋានស្រែបង្គា	ទី ២

ឧបសម្ព័ន្ធ ៤

កំរិតកំណត់ស្តង់ដារគុណភាពទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ សំរាប់អភិរក្សជីវចំរុះនៅក្នុងទឹក

១- សំរាប់ទន្លេ

ល.រ	ប៉ារ៉ាម៉ែត្រ	ខ្នាត	កំរិតស្តង់ដារ
១	PH		៦,៥-៨,៥
២	BOD_5	mg/l	១-១០
៣	សារធាតុរឹងអណ្តែតក្នុងទឹក (SS)	mg/l	២៥-១០០
៤	កំរិតរលាយអុកស៊ីសែន (DO)	mg/l	៧,៥-២,០
៥	កូលីហ្វម (Coliform)	mg/l	< ៥០០០

២-សំរាប់បឹង និងអាងស្តុកទឹក

ល.រ	ប៉ារ៉ាម៉ែត្រ	ខ្នាត	កំរិតស្តង់ដារ
១	PH		៦,៥-៨,៥
២	COD	mg/l	១-៨
៣	កាករាងរឹងអណ្តែតក្នុងទឹក (SS)	mg/l	១-១៥
៤	កំរិតរលាយអុកស៊ីសែន (DO)	mg/l	៧,៥-២,០
៥	កូលីហ្វម (Coliform)	MPN/100ml	< ១០០០
៦	អាសូតសរុប (Total Nitrogen)	mg/l	០,១-០,៦
៧	ផូស្វ័រសរុប (Total Phosphorus)	mg/l	0,005-0,05

៣-សំរាប់ទឹកសមុទ្រ

ល.រ	ប៉ារ៉ាម៉ែត្រ	ខ្នាត	កំរិតស្តង់ដារ
១	PH		៧,០-៨,៣
២	COD	mg/l	២-៨
៣	កំរិតរលាយអុកស៊ីសែន (DO)	mg/l	៧,៥-២,០
៤	កូលីហ្វម (Coliform)	MPN/100ml	<១០០០
៥	សមាសធាតុប្រេង (Oil content)	mg/l	0
៦	អាសូតសរុប (Total Nitrogen)	mg/l	០,២-១,០
៧	ផូស្វ័រសរុប (Total Phosphorus)	mg/l	0,02-0,09

តារាងឧបសម្ព័ន្ធ ៥
កំរិតកំណត់ស្តង់ដារគុណភាពទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ
សំរាប់ការពារសុខភាពសាធារណៈ

ល.រ	ប៉ារ៉ាម៉ែត្រ	ខ្នាត	កំរិតស្តង់ដារ
១	កាបូនតេត្រាក្លរួ	ug/l	< ១២
២	អ៊ិចសាក្លរូបង់សែន	ug/l	< ០,០៣
៣	ដេដេតេ	ug/l	< ១០
៤	អង់ឌ្រីន	ug/l	< ០,០១
៥	ឌីអលឌ្រីន	ug/l	< ០,០១
៦	អេនឌ្រីន	ug/l	< ០,០០៥

៧	អ៊ីសូទ្រីន	ug/l	< 0,00៥
៨	ពែក្លរអេទីឡែន	ug/l	< ១0
៩	អ៊ិចសាក្លរប៊ុយតាឌីអែន	ug/l	< 0,១
១0	ក្លរហ្វម	ug/l	<១២
១១	១,២ឌីក្លរអេទីឡែន	ug/l	< ១0
១២	ទ្រីក្លរអេទីឡែន	ug/l	< ១0
១៣	ទ្រីក្លរបង់សែន	ug/l	< 0,៤
១៤	អ៊ិចសាក្លរស៊ីក្លូអ៊ិចសែន	ug/l	<0,0៥
១៥	បង់សែន	ug/l	< ១0
១៦	តេត្រាក្លរអេទីឡែន	ug/l	< ១0
១៧	កាត់ម្ញូម	ug/l	< ១
១៨	បារតសរុប	ug/l	<0,៥
១៩	បារតសរីរាង្គ	ug/l	0
២0	សំណ	ug/l	< ១0
២១	ក្រូមវ៉ាឡង់ ៦	ug/l	<៥0
២២	អាសេនិច	ug/l	<១0
២៣	សេលេញ៉ូម	ug/l	<១0
២៤	ប៉ូលីក្លរ ប៊ីផេនីល (PCB)	ug/l	0
២៥	ស៊ីអានីត (CN)	ug/l	<0,00៥

★ ★ ★

អនុក្រឹត្យលេខ ៩0 អនក្រ.តត
ស្តីពីការផ្ទេរភារកិច្ចមន្ត្រីរាជការ

***

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣0 ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ 0២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២0 ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ